

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 461/2004 НА СЪВЕТА

от 8 март 2004 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 384/96 за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност и Регламент (ЕО) № 2026/97 относно защитата срещу субсидиран внос от страни, които не са членки на Европейската общност

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 133 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като има предвид, че:

(1) С Регламент (ЕО) № 384/96¹ (основен антидъмпингов регламент) и Регламент (ЕО) № 2026/97² (основен антисубсидиен регламент) Съветът прие общи правила за защита срещу дъмпинговия, и респективно субсидирания внос от държави, които не са членки на Европейските общности (основния антидъмпингов регламент и основния антисубсидиен регламент, наричани по-долу заедно основни регламенти).

(2) основните регламенти предвиждат процедура, в съответствие с която Съветът с обикновено мнозинство по предложение на Комисията налага окончателни антидъмпингови и изравнителни мерки.

(3) В светлината на опита от прилагането на основните регламенти в последно време и с цел да се запази прозрачността и ефективността на инструментите за търговска защита се счита, че е необходимо преразглеждане на работата на институциите на Общността в процеса на налагане на окончателни антидъмпингови и изравнителни мерки.

(4) При сегашния подход предложение на Комисията се приема с обикновено мнозинство на гласовете на държавите-членки, в полза на такова предложение. Резултатът от това условие е, че въздържалите се се броят като гласове „против“ предложението на Комисията. Това от своя страна може да доведе до ситуация, в която предложението на Комисията не се приема от Съвета поради броя на въздържалите се.

¹ ОВ L 56, 6.3.1996 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1972/2002 (ОВ L 305, 7.11.2002 г., стр. 1.).

² ОВ L 288, 21.10.1997 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1973/2002 (ОВ L 305, 7.11.2002 г., стр. 4.).

(5) За да се реши проблемът ефективно, основните регламенти следва да се изменят, като се въведе условието предложенията на Комисията за налагане на окончателни мерки да могат да се отхвърлят с обикновено мнозинство на държавите-членки в Съвета. В съответствие с тази процедура Съветът приема мерки, освен ако с обикновено мнозинство Съветът не реши да отхвърли предложението, в срок от един месец след представяне на предложението от страна на Комисията.

(6) Такава процедура е целесъобразна с оглед на това да се улесни процеса на вземане на решения в Общността, без да се променят съответните роли на Комисията и на Съвета при прилагането на основните регламенти, и без да се предвиждат никакви промени на процедурите за вземане на решения в други области на общата търговска политика или другите отрасли.

(7) За да се осигури последователното прилагане на процедурите за вземане на решения в съответствие с основните регламенти, процедурите за вземане на други решения от Съвета в съответствие с основните регламенти, които предвиждат по същество същата процедура както тази за налагането на окончателни мерки, също така следва да бъдат съгласувани. В съответствие с това упоменатия по-горе подход следва да се възприеме и за процедури, свързани с преразглеждане, подновено разследване, заобикаляне и спиране на мерки.

(8) Основният антидъмпингов регламент установява задължителните срокове за провеждане на процедурите по разследване, започнати съгласно член 5, параграф 9 от основния антидъмпингов регламент, докато разследванията за преразглеждане, започнати съгласно членове 11, параграфи 2, 3 и 4 и подновените разследвания съгласно член 12 от основния антидъмпингов регламент, са обект само на препоръчителни срокове.

(9) Антидъмпинговите мерки остават в сила до получаване на резултатите от преразглеждането съгласно член 11, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент. В следствие на това, необичайно продължителните разследвания за преразглеждане съгласно същия член може да подкопае правната сигурност и да доведе до отрицателни последици за заинтересованите страни. Подобен нежелателен ефект би могъл да се получи вследствие на прекалено продължителни разследвания в контекста на случаите по членове 11, параграфи 3 и 4 и подновени разследвания по член 12 от основния антидъмпингов регламент.

(10) Следователно е целесъобразно да се въведат задължителни срокове и за извършването на разследванията за преразглеждане по член 11, параграфи 2, 3 и 4 и подновените разследвания по член 12 от основния антидъмпингов регламент.

(11) Различните видове разследвания за преразглеждане имат различен потенциален обхват и степен на сложност. Тези разлики следва да се имат предвид при определянето на съответните срокове за изпълнение.

(12) Първо, преразглеждания, съгласно член 11, параграфи 2 и 3 от основния антидъмпингов регламент, могат, при определени обстоятелства, да имат същата степен на сложност като новите процедури по член 5, параграф 9, например по отношение на обхвата на разследването или броя на съответните заинтересовани страни. Следователно, ако по принцип тези разследвания за преразглеждане би следвало да се извършват в рамките на съществуващия препоръчителен срок от 12

месеца, задължителният срок за завършване на преразглеждането следва да бъде равен, но не по-дълъг от петнадесет месечния срок, даден за завършването на нови процедури.

(13) Второ, преразглежданията по член 11, параграф 4 и подновените разследвания по член 12 от основния антидъмпингов регламент представляват по-малка степен на сложност от преразглежданията по член 11, параграфи 2 и 3 от основния антидъмпингов регламент. Следователно, срокът за завършване на преразглеждането на такива случаи трябва да е по-кратък. За разследвания по преразглеждане по член 11, параграф 4 се счита, че срокът за завършване следва да се определи на 9 месеца. Това ограничение е съгласувано с максималния период разрешен за регистрация на вноса по член 14, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент. Тъй като вносът се регистрира докато се очаква изходът от преразглеждането на случая по член 11, параграф 4, срокът за извършването на такова разглеждане не следва да е по-дълъг от срока, в който разглеждания внос подлежи на регистрация.

(14) Трето, докато подновеното разглеждане по член 12 обикновено се извършва в рамките на съществуващия препоръчителен срок от шест месеца, счита се за подходящо да се определи задължителен срок от девет месеца, тъй като може да е необходим по-дълъг период за извършване на разследването, ако трябва да се вземат предвид вече проучените нормални стойности. В допълнение към това, вносът, предмет на подновено разследване по член 12 може, също както вноса предмет на преразглеждане по член 11, параграф 4, да подлежи на регистрация съгласно член 14, параграф 5. Следователно същият максимален срок от девет месеца както за регистрацията, следва да се прилага и за подновените разследвания по член 12.

(15) Съображенията от 8 до 14 са приложими, *mutatis mutandis*, за преразглеждания съгласно членове 18, 19 и 20 на основния антисубсидиен регламент.

(16) Предвид последиците за натовареността на човешките ресурси, се счита за благоразумно да се предвиди поетапно въвеждане на сроковете за преразглеждане. Такова поетапно въвеждане на сроковете би улеснило правилното разпределение на ресурсите във времето.

(17) Информацията, предоставена на държавите-членки в Консултативния комитет, често е от специализиран технически характер и включва сложен икономически и правен анализ. За да се осигури на държавите-членки достатъчно време да разгледат и проучат съответната информация, същата следва да се изпрати минимум 10 дни преди датата на заседанието, определено от председателя на Консултативния комитет.

(18) Член 8, параграф 9 от основния антидъмпингов регламент предвижда, наред с другото, че в случай на оттегляне на гаранцията от която и да е страна, се налага окончателно мито съгласно член 9 на базата на фактите, установени в контекста на разследването, което е довело до гаранциите. Тази разпоредба доведе до двойна процедура, отнемаша много време, която включва както решение на Комисията за оттегляне на приемането на гаранциите, така и регламент на Съвета за повторно налагане на мито. Като се има предвид, че тази разпоредба не оставя никаква оперативна самостоятелност на Съвета относно въвеждането на мито, наложено в следствие на нарушение или оттегляне на гаранция или относно степента им, се счита за целесъобразно да се изменят разпоредбите на член 8, параграфи 1, 5 и 9, за да се изясни отговорността на Комисията и да се даде възможност за оттегляне на гаранция и прилагане на мито с един единствен юридически акт. Важно е също така да се

гарантира, че процедурата по оттегляне на гаранция се приключва в обичайния срок от шест месеца и в никакъв случай не продължава повече от девет месеца, за да се осигури правилното изпълнение на мерките в сила.

(19) Съображение 18 се прилага *mutatis mutandis*, за гаранции, поети по член 13 от основния антисубсидиен регламент.

(20) Член 12, параграф 1 от основния антидъмпингов регламент предвижда, че подновените разследвания о същия член започват въз основа на доказателствата, предоставени от производството на Общността. Други заинтересовани страни също биха могли да имат интерес от подобно подновено разследване, което има за цел да коригира ефекта от абсорбиране на митото от износителя. Необходимо е следователно да се внесат изменения в настоящия член, за да се разширят възможностите за искане на разследвания срещу абсорбирането от всички други заинтересовани страни. Необходимо е също така, за да се прецени дали съществува абсорбиране или не, да се включи в понятието колебания на цените намаляването на експортните цени, тъй като това е една от възможните ситуации в които, при понижаване на ценовите нива на пазара на Общността, коригиращият ефект на мярката може да бъде изложен на риск.

(21) Съображение 20 се прилага, *mutatis mutandis*, за член 19, параграф 3 от основния антисубсидиен регламент.

(22) В допълнение към това е необходимо да се изясни, че увеличаването на сумата на антидъмпинговото мито, налагано в следствие на подновено разследване по член 12, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент, е необходимо да се ограничи до максималната сума, която би била евентуално абсорбирана, която е сумата на митото в сила преди това подновено разследване.

(23) Като се има предвид, че член 13, параграф 3 от основния антидъмпингов регламент не упоменава изрично страните, които имат право да поискат започването на разследване срещу заобикаляне на наложените мерки, желателно е да се изясни кои страни имат право на това.

(24) Опитът в миналото е показал, че е също така желателно да се изясни кои практики представляват избягване на въведените мерки. Заобикалянето може да се извършва вътре или извън Общността. Следователно е необходимо да се гарантира, че освобождаването от разширените мита, каквото вече може да е дадено на вносителите в съответствие с актуалния основен антидъмпингов регламент, може да се даде и на износителите, когато обхвата на митата се разширява за да се избегне заобикалянето на мерките извън Общността.

(25) За да се осигури правилното изпълнение на мерките, препоръчително е да се внесат поправки в условията на член 19, параграф 6 от основния антидъмпингов регламент по отношение на информацията, събирана в контекста на разследването, с цел да се започне друго разследване в рамките на същата процедура.

(26) Упоменатите по-горе съображения 23- 25 са приложими, *mutatis mutandis*, към членове 23 и 29, параграф 6 от основния антисубсидиен регламент.

(27) За да се осигури по-добро изпълнение на мерките, е необходимо да се предвиди, в нов параграф към член 14 от основния антидъмпингов регламент, възможността

Комисията да иска от държавите-членки да предоставят, при спазване на правилата за поверителност, съдържащи се в основните регламенти, информацията, която ще се използва за наблюдаване на задълженията по цените и за проверка на равнищата на ефективност на мерките в сила. Подобни разпоредби следва да се предвидят с нов параграф в рамките на член 24 от основния антисубсидиен регламент,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 384/96 се изменя както следва:

1. Член 8, параграф 1 се заменя със следното:

„1. При условие че е направено временно определение за дъмпинг и вреди, Комисията може да приеме предложение за удовлетворителна доброволна гаранция, предложена от износителя да преразгледа цените си или да прекрати износа на дъмпингови цени, в случай че след специални консултации с Консултативния комитет, Комисията е в достатъчна степен убедена, че по този начин вредоносният ефект на дъмпинга би бил отстранен. В такъв случай и доколкото подобна гаранция е в сила, временните мита, наложени от Комисията съгласно член 7, параграф 1 или окончателните мита, наложени от Съвета съгласно член 9, параграф 4 според случая, не се отнасят до вноса на разглеждания продукт, произведен от дружествата, посочени в решението на Комисията за приемане на гаранциите, с последващите му изменения. Увеличението на цените в резултат от тези гаранции не е повече от необходимото да се отстрани дъмпинговия марж и те следва да са по-ниски от дъмпинговия марж, ако такова увеличение е достатъчно да се отстранят вредите за производството на Общността.“

2. Член 8, параграф 9 се заменя със следния текст:

„9. При неизпълнение на гаранцията или нейното оттегляне от която и да е страна по гаранцията, или в случай на оттегляне на приемането на гаранцията от страна на Комисията, приемането на гаранцията, след консултации, се оттегля с решение или с регламент на Комисията, в съответствие с изискванията, и временното мито, наложено от Комисията съгласно член 7 или окончателното мито, наложено от Съвета съгласно член 9, параграф 4 автоматично се прилагат, при условие, че на съответния износител (освен когато той сам е оттеглил гаранцията) е предоставена възможността за отпращане на коментар.

Всяка заинтересована страна или държава-членка може да подаде информация, посочваща *prima facie* доказателство за неизпълнение на гаранцията. Последващата оценка относно това дали е налице неизпълнение се взема по правило в срок от шест месеца, но не по-късно от девет месеца след представянето на обоснованото искане. Комисията може да поиска съдействие от компетентните власти в държавите-членки при контрола на гаранциите.“

3. Член 9, параграф 4 се заменя със следното:

„4. Когато окончателно събраните факти доказват, че е налице дъмпинг и причинена вреда, и интересът на Общността изискват намеса съгласно член 21, Съветът налага окончателно антидъмпингово мито, въз основа на предложение от Комисията след консултация с Консултативния комитет. Съветът приема предложението, освен ако не

реши с обикновено мнозинство да го отхвърли в срок от един месец след представянето му от Комисията. В случаите, когато има наложени временни мита, се подава предложение за налагане на окончателни мерки не по-късно от един месец преди изтичането на срока на тези мита. Размерът на антидъмпинговите мита не надвишава установения дъмпингов марж, но следва да бъде и по-малък, когато това мито би било достатъчно за да се отстрани вредата за производството на Общността.“

4. Член 11, параграф 5 се заменя със следния текст:

„5. Съответните разпоредби на настоящия регламент по отношение на процедурите и провеждането на разследванията, с изключение на онези, които се отнасят до сроковете, се прилагат за всяко преразглеждане, съгласно параграфи 2, 3 и 4 на настоящия член. Преразглежданията, по параграфи 2 и 3 се извършват експедитивно като нормалният срок за това е 12 месеца от датата на започване на преразглеждането. При всички случаи, преразглеждането, по параграфи 2 и 3 завършват при всички случаи не по-късно от 15 месеца след започването. Преразглеждания по параграф 4 при всички случаи приключват в срок от девет месеца след започването им. Когато преразглеждане, провеждано по параграф 2 започне докато паралелно тече преразглеждане по параграф 3 в рамките на същата процедура, преразглеждането по параграф 3 приключва в срока, предвиден за преразглеждането по параграф 2.

Комисията прави предложение за предприемане на действие до Съвета не по-късно от един месец преди изтичането на упоменатите по-горе срокове.

Когато разследването не е приключило в рамките на упоменатите по-горе срокове, мерките:

- престават да бъдат валидни за разследвания по параграф 2 от настоящия член,
- престават да бъдат валидни в случай на разследвания, провеждани паралелно по параграфи 2 и 3 от настоящия член, когато или разследването по параграф 2 е било започнато, докато е текло преразглеждане по параграф 3 в рамките на същата процедура или такива преразглеждания са били започнати по същото време, или
- остават непроменени за разследвания по параграфи 3 и 4 от настоящия член.

За изтичането или оставянето в сила на мерките по настоящия член се публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.“

5. Член 12, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Когато производството на Общността или друга заинтересована страна подадат, обикновено в рамките на две години след влизане в сила на мерките, достатъчна информация, показваща, че след първоначалния период на разследване и преди или след налагането на мерките, износните цени са намалени или че няма колебание на цените на препродаване или на последващите продажни цени на внесените продукти в Общността, или че това колебание е недостатъчно, след консултации разследването може да бъде започнато отново, за да се провери дали мярката е имала ефект върху упоменатите по-горе цени.

Разследването може също така да бъде започнато отново при упоменатите по-горе условия по инициатива на Комисията или по молба на държава-членка.“

6. Член 12, параграф 2, последното изречение се заменя със следното:

„Когато се счита че условията на член 12, параграф 1 са изпълнени поради намаляване на износните цени, което се е случило след периода на първоначално разследване и преди или след налагането на мерките, дъмпинговите маржове могат да бъдат преизчислени, за да се отчетат тези по-ниски експортни цени.“

7. Член 12, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Когато подновеното разследване по настоящия член покаже нарастващ дъмпинг, действащите мерки могат, след консултации, да бъдат изменени от Съвета, по предложение от Комисията в съответствие с новите констатации за експортните цени. Предложението се приема от Съвета, освен когато същият реши с обикновено мнозинство да го отхвърли в срок от един месец след представянето му от Комисията. Размерът на антидъмпинговото мито, наложено съгласно настоящия член, не надвишава двойния размер на митото, първоначално наложено от Съвета.“

8. Член 12, параграф 4 се заменя със следното:

„4. Разпоредбите на членове 5 и 6 се прилагат за всички подновени разследвания, провеждани съгласно настоящия член, с изключение на изискването, такива подновени разследвания да се провеждат експедитивно и по правило да приключат в рамките на шест месеца след датата на започване на подновеното разследване. При всички случаи такива подновени разследвания приключват в рамките на девет месеца след започване на подновеното разследване.

Комисията прави предложение за предприемане на действие от страна на Съвета не по-късно от един месец преди изтичане на упоменатия по-горе срок.

Когато подновеното разследване не бъде приключено преди изтичане на упоменатия по-горе срок, мерките остават непроменени. Известие за оставянето в сила на мерките по настоящия параграф се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.“

9. Член 13, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Обхватът на антидъмпинговите мита, наложени съгласно настоящия регламент, може да бъдат разширен върху вноса от трети страни на сходни продукти, независимо дали последните са леко видоизменени или не; или за внос на леко видоизменени сходни продукти от държави, подложени на мерките; или части от същите, когато е налице заобикаляне на действащите мерки. Обхватът на антидъмпингови мита, които не надвишават остатъчното антидъмпингово мито, наложено съгласно член 9, параграф 5 на настоящия регламент може да бъде разширен и върху вноса от дружества, които се ползват от индивидуални мита в страни, подложени на антидъмпингови мерки, когато е налице заобикаляне на действащите мерки. Заобикалянето се определя като промяна в схемите на търговия между трети страни и Общността или между отделни дружества и държавата, обект на мерките и Общността, което произтича от практика, процес или дейност, за които няма достатъчно основание или икономическа обосновка освен налагането на митото, и когато има доказателства за нанесени вреди или за това че коригиращия ефект на митото е изложен на риск по отношение на цените и/или количествата на подобния продукт, и когато има доказателства за дъмпинг на

предварително определените стойности за сходните продукти, ако това е необходимо съгласно разпоредбите на член 2.

Практиката, процесът или дейността, посочени в параграф 1 включват, наред с другото, лекото видоизменение на съответния продукт, за да може той да попадне в митнически категории, които принципно не са предмет на мерките, при условие че видоизменението не променя същностните характеристики на продукта; изпращането на продукта, обект на мерките, през трети страни; реорганизацията от страна на износителите или производителите на схемите им за търговия и техните търговски канали в държавата, където продуктите са подложени на мерки, с крайна цел продуктите им да бъдат изнесени за Общността чрез производители, ползващи се от индивидуални ставки на митата, по-ниски от митата, приложими за продуктите на производителите; и, при обстоятелствата посочени по-долу в член 13, параграф 2, комплектоването на продукта от части в Общността или в трети страни.“

10. Член 13, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Разследвания по настоящия член започват по инициатива на Комисията или по искане на държава-членка или друга заинтересована страна въз основа на достатъчно доказателства по отношение на факторите, посочени в параграф 1. Процедурата започва, след консултации с Консултативния комитет, с регламент на Комисията, който може също така да инструктира митническите власти въведат регистрационен режим на вноса съгласно член 14, параграф 5 или да поискат гаранции. Комисията извършва разследвания, за които митническите власти могат да съдействат, и които завършват в срок от 9 месеца. Когато окончателно установените факти оправдават разширяването на обхвата на мерките, това се извършва от Съвета по предложение на Комисията, след консултации с Консултативния комитет. Предложението се приема от Съвета, освен когато същият реши с обикновено мнозинство да отхвърли предложението, в срок от един месец след представянето му от Комисията. Разширението на обхвата на мярката влиза в сила от датата, от която е бил въведен регистрационен режим съгласно член 14, параграф 5, или на която са били поискани гаранции. Съответните процедурни разпоредби на настоящия регламент по отношение на започването и провеждането на разследванията се прилагат и съгласно настоящия член.“

11. Член 13, параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Вносът не подлежи на регистрационен режим по член 14, параграф 5 или на мерките, когато търговията се осъществява от дружества, ползващи се с освобождаване. Искания за освобождаване, надлежно подкрепени с доказателства, се подават в рамките на сроковете, установени с регламент на Комисията за започване на разследването. В случай на практики, процеси или дейности за заобикаляне на мерките, които се случват извън Общността, на производителите може да бъде предоставено освобождаване от митата за разглежданите продукти, ако покажат че не са свързани с производител, подлежащ на мерките нито с такива, които са замесени в практики за заобикаляне, определени в член 13, параграфи 1 и 2. В случай че практиката, процесът или дейността за заобикалянето се случва в рамките на Общността, на вносителите може да бъде предоставено освобождаване, ако покажат, че не са свързани с производители, подложени на мерките.

Освобождаването се предоставя с решение на Комисията след консултации с Консултативния комитет или с решение на Съвета, с което се налагат мерките и остава в сила за срока и при условията, посочени в решението.

При условие че разпоредбите на член 11, параграф 4 са спазени, освобождаване може да бъде предоставено след заключение на разследването, водещо до разширяване обхвата на мерките.

При условие, че е изтекла поне една година от разширяване обхвата на мерките и когато броят на страните, които искат или евентуално биха поискали освобождаване, е значителен, Комисията може да реши да започне преразглеждане на разширяването на обхвата на мерките. Всяко такова преразглеждане се провежда съгласно разпоредбите на член 11, параграф 5 така както се прилага към преразглеждания по член 11, параграф 3.“

12. Член 14, параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. В интерес на Общността, действието на мерките наложени по силата на настоящия регламент може, след консултации с Консултативния комитет, да бъде спряно с решение на Комисията за срок от девет месеца. Това спиране може да бъде продължено за допълнителен срок, ненадвишаващ една година, когато Съветът реши това, по предложение на Комисията. Предложението се приема от Съвета, освен когато същият реши с обикновено мнозинство да отхвърли предложението, в срок от един месец след представянето му от Комисията. Действието на мерките може да бъде спряно, само когато пазарните условия са се променили временно в такава степен, че е малко вероятно вредата да настъпи отново в резултат на спирането и при условие, че производството на Общността е била предоставена възможността да даде становище и това становище е взето предвид. Действието на мерките може, да бъде възобновено по всяко време и след консултации, когато отпаднат предпоставките за спирането.“

13. В член 14 се добавя следния параграф:

„7. Без да се засяга разпоредбата на параграф 6 Комисията може да поиска от държавите-членки, за всеки отделен случай, да предоставят необходимата информация за ефективен контрол на прилагането на мерките. В това отношение се прилагат разпоредбите на член 6, параграфи 3 и 4. Всякакви данни, предоставени от държавите-членки съгласно настоящия член, попадат в обхвата на разпоредбите на член 19, параграф 6.“

14. Член 15, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Комитетът заседава, когато бъде свикан от неговия председател. Той предоставя цялата относима информация на държавите-членки във възможно най-кратки срокове, но не по-късно от 10 работни дни преди заседанието.“

15. Член 19, параграф 6 се заменя със следното:

„6. Информацията, получена съгласно настоящия регламент, се използва само за целите, за които е била поискана. Тази разпоредба не изключва възможността информация, получена в контекста на едно разследване, да се използва с цел започване на други разследвания в рамките на същата процедура по отношение на разглеждания продукт.“

Член 2

Регламент (ЕО) № 2026/97 се променя както следва:

1. Член 13, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. При условие, че субсидиране и вреди са предварително констатирани, Комисията може да приеме предложения за удовлетворителни доброволни гаранции, при които:

а) страната по произход и/или износ се задължи да премахне или ограничи субсидията или да вземе други мерки срещу ефектите от нея; или

б) всеки износител се ангажира да ревизира цените си или да прекрати износа за разглеждания район, доколкото такъв износ се ползва от изравнителни субсидии, така че Комисията, след специални консултации с Консултативния комитет, се увери в достатъчна степен, че увреждащият ефект на субсидиите е отстранен.

В такива случаи и доколкото подобни гаранции са в сила, временните мита, въведени от комисията по силата на член 12, параграф 3 и окончателните мита, въведени от Съвета съгласно член 15, параграф 1, не се прилагат за съответния износ на разглеждания продукт, произведен от дружествата, посочени в решението на Комисията за приемането на гаранции, както и при всякакви последващи изменения на това решение.

Увеличението на цените по такива гаранции не е по-високо от необходимото да се компенсира сумата на изравнителните субсидии, и следва да е по-малко от сумата на изравнителните субсидии, ако такова увеличение би било адекватно за отстраняването на вредите за производството на Общността.“

2. Член 13, параграф 9 се заменя със следното:

„9. В случай на неизпълнение на гаранцията или нейното оттегляне от която и да е страна или на оттегляне на приемането на гаранцията от страна на Комисията, приемането на гаранцията, след консултации, се оттегля с решение или с регламент на Комисията, в съответствие с изискванията, и временното мито, наложено от Комисията съгласно член 12 или окончателното мито, наложено от Съвета съгласно член 15, параграф 1, се прилагат, при условие, че на съответния износител или страната по произход и/или износ, освен когато те са оттеглили гаранцията, е предоставена възможността за отправяне на коментар.

Всяка заинтересована страна или държава-членка може да подаде информация, посочваща *prima facie* доказателство за неизпълнение на гаранцията. Последващата оценка относно това дали е налице неизпълнение се взема по правило в срок от шест месеца, но не по-късно от девет месеца след представянето на надлежно обоснованото искане. Комисията може да поиска съдействие от компетентните власти в държавите-членки при контрола на гаранциите.“

3. Член 15, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Когато окончателно констатираните фактически обстоятелства показват наличието на изравнителни субсидии и вреда, причинена от тях, както и че интересът на Общността изисква интервенция съгласно член 31, Съветът налага окончателно

изравнително мито, като действа с обикновено мнозинство по предложение от Комисията след консултации с Консултативния комитет. Съветът приема предложението, освен ако не реши с обикновено мнозинство да го отхвърли в срок от един месец след представянето му от Комисията. В случаите, когато има наложени временни мита, предложение относно предприемането на окончателно действие се представя не по-късно от един месец преди изтичането на действието на тези мита. Не се налагат мерки, в случай че субсидията или субсидиите бъдат оттеглени или бъде доказано, че субсидиите вече не водят до облагодетелстване на съответните износители. Размерът изравнителното мито не надвишава размера на установените изравнителни субсидии, но следва да бъде по-малък от общия размер на изравнителните субсидии, ако това по-малко по размер мито би било адекватно, за да се отстрани вредата на индустрията на Общността.“

4. Член 19, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Когато наложените изравнителни мита са по-малки от размера на установените насрещни субсидии, може да бъде започнат междинен преглед, в случай че производителите на Общността, или която и да е друга заинтересована страна, по правило в рамките на две години след влизане в сила на мерките, представи достатъчно доказателства, че след периода на първоначално разследване и преди или след налагане на мерките, износните цени са намалели или не е имало движение, или достатъчно движение на цените на препродажба на вноския продукт в Общността. В случай че разследването докаже, че тези твърдения са верни, изравнителните мита могат да бъдат увеличени, за да се достигне увеличението на цените, необходимо за да се премахне вредата; независимо от това увеличеният размер на мито не надвишава размера на изравнителните субсидии.

Междинният преглед може също така да бъде започнат, при условията посочени по-горе, по инициатива на Комисията или по искане на държавите-членки.“

5. Член 22, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Съответните разпоредби на настоящия регламент по отношение на процедурите и провеждането на разследвания, с изключение онези, отнасящи се до сроковете, се прилагат за всички случаи на преглед по реда на членове 18, 19 и 20. Прегледите съгласно членове 18 и 19, се провеждат експедитивно и в по правило приключват в рамките на 12 месеца след датата на започване на разследването. При всички случаи, прегледите по членове 18 и 19 приключват в рамките на 15 месеца след започването им. Прегледите по член 20 приключват при всички обстоятелства в рамките на девет месеца след започването им. Когато преглед по член 18 е започнал, докато тече преглед по член 19 в рамките на същата процедура, прегледът по член 19 завършва в същия срок, предвиден в прегледа по член 18.

Комисията представя предложение за предприемане на действие до Съвета не по-късно от един месец преди изтичане на упоменатите по-горе срокове.

Когато разследването не е приключило в рамките на упоменатите по-горе срокове, мерките:

- престават да бъдат валидни за разследвания по член 18,

- престават да бъдат валидни в случай на разследвания, провеждани паралелно по членове 18 и 19, когато или разследването по член 18 е било започнато, докато е текъл преглед по член 19 в рамките на същата процедура, или такива прегледи са били започнати по същото време, или

- остават непроменени за разследвания по членове 19 и 20.

За изтичането или оставянето в сила на мерките по настоящия параграф се публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.“

6. Член 23, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Обхватът на изравнителните мита, наложени съгласно настоящия регламент, може да бъде разширен върху вноса на подобни продукти, независимо дали са леко видоизменени или не; или върху вноса на леко видоизменени подобни продукти от държавата, подложена на мерките; или части от тях, когато е налице заобикаляне на мерките. Обхватът на изравнителните мита, които не надвишават остатъчното изравнително мито по член 15, параграф 2 от настоящия регламент, може да бъде разширен върху вноса от дружества, ползващи се от индивидуални мита в държавите положени на мерките, когато е налице заобикаляне на действащите мерки. Заобикалянето се дефинира като промяна на схемите на търговия между трети държави и Общността или между отделни дружества в държавата, подложена на мерките и Общността, което е резултат от практика, процес или дейност, за които няма достатъчно основания или икономическа обосновка, различни от налагането на мито, и когато са налице доказателства за вреди или че коригиращия ефект на митото е изложен на риск по отношение на цените и/или на количествата подобни продукти, както и че вносните подобни продукти и/или части от тях все още се ползват от субсидията.

Практиката, процесът или дейността, посочени в параграф 1, включват, наред с другото, лекото видоизменение на съответния продукт, за да може той да попадне в митнически категории, които принципно не са предмет на мерките, при условие че видоизменението не променя същностните характеристики на продукта; изпращането на продукта, обект на мерките, през трети страни; и реорганизацията от страна на износителите или производителите на схемите им за търговия и техните търговски канали в държавата, където продуктите са подложени на мерки, с крайна цел продуктите им да бъдат изнесени за Общността чрез производители, ползващи се от индивидуални ставки на митата, по-ниски от митата, приложими за продуктите на производителите.“

7. Член 23, параграфи 2 и 3 се заменят със следния текст:

„2. Разследванията по настоящия член се започват по инициатива на Комисията или по искане на държава-членка или на друга заинтересована страна въз основа на достатъчно доказателства по отношение на факторите, посочени в параграф 1. Процедурата започва, след консултации с Консултативния комитет, с регламент на Комисията, който може също така да инструктира митническите власти въведат регистрационен режим на вноса съгласно член 24, параграф 5 или да поискат гаранции. Комисията извършва разследвания, за които митническите власти могат да съдействат, и които завършват в срок от 9 месеца. Когато окончателно установените факти оправдават разширяването на обхвата на мерките, това се извършва от Съвета по

предложение на Комисията, след консултации с Консултативния комитет. Предложението се приема от Съвета, освен когато същият реши с обикновено мнозинство да отхвърли предложението, в срок от един месец след представянето му от Комисията. Разширението на обхвата на мярката влиза в сила от датата, от която е бил въведен регистрационен режим съгласно член 24, параграф 5 или на която са били поискани гаранции. Съответните процедурни разпоредби на настоящия регламент по отношение на започването и провеждането на разследванията се прилагат и съгласно настоящия член.

3. Вносът не подлежи на регистрационен режим по член 24, параграф 5 или на мерките, когато търговията се осъществява от дружества, ползващи се с освобождаване. Искания за освобождаване, надлежно подкрепени с доказателства, се подават в рамките на сроковете, установени с регламента на Комисията за започване на разследването. В случай на практики, процеси и дейности по заобикаляне на мерките, които се случват извън Общността, на производителите може да бъде предоставено освобождаване от митата за разглежданите продукти, ако покажат че не са свързани с производител, подлежащ на мерките нито с такива, които са замесени в практики за заобикаляне, определени в член 23, параграф 1. В случай че практиката, процесът или дейността за заобикалянето се случва в рамките на Общността, на вносителите може да бъде предоставено освобождаване, ако покажат, че не са свързани с производители, подложени на мерките.

Освобождаването се предоставя с решение на Комисията след консултации с Консултативния комитет или с решение на Съвета, с което се налагат мерките и остава в сила за срока и при условията, посочени в решението.

При условие че разпоредбите на член 20, са спазени, освобождаване може да бъде предоставено след заключение на разследването, водещо до разширяване обхвата на мерките.

При условие че е изтекла поне една година от разширяване обхвата на мерките и когато броят на страните, които искат или евентуално биха поискали освобождаване, е значителен, Комисията може да реши да започне преглед с оглед разширяването на обхвата на мерките. Всеки такъв преглед се провежда съгласно разпоредбите на член 22, параграф 1 както се прилага към прегледите по член 19.“

8. Член 24, параграф 4 се заменя със следното:

„4. В интерес на Общността, действието на мерките наложени по силата на настоящия регламент може, след консултации с Консултативния комитет да бъде спряно с решение на Комисията за срок от девет месеца. Това спиране може да бъде продължено за допълнителен срок, ненадвишаващ една година, когато Съветът реши това, по предложение на Комисията. Предложението се приема от Съвета, освен когато същият реши с обикновено мнозинство да отхвърли предложението, в срок от един месец след представянето му от Комисията. Действието на мерките може да бъде спряно, само когато пазарните условия са се променили временно в такава степен, че е малко вероятно вредата да настъпи отново в резултат на спирането и при условие, че производството на Общността е била предоставена възможността да даде становище и това становище е взето предвид. Действието на мерките може, да бъде възобновено по всяко време и след консултации, когато отпаднат предпоставките за спирането.“

9. Към член 24 се добавя следния параграф:

„7. Без да се засяга разпоредбата на параграф 6 Комисията може да поиска от държавите-членки, за всеки отделен случай, да предоставят необходимата информация за ефективно контрол на прилагането на мерките. В това отношение се прилагат разпоредбите на член 11, параграфи 3 и 4. Всякакви данни, предоставени от държавите-членки съгласно настоящия член, попадат в обхвата на разпоредбите на член 29, параграф 6.“

10. Член 25, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Комитетът заседава, когато бъде свикан от неговия председател. цялата относима информация на държавите-членки във възможно най-кратки срокове, но не по-късно от 10 работни дни преди заседанието.“

11. Член 29, параграф 6 се заменя със следното:

„6. Информацията, получена съгласно настоящия регламент, се използва само за целите, за които е била поискана. Тази разпоредба не изключва възможността информация, получена в контекста на едно разследване, да се използва с цел започване на други разследвания в рамките на същата процедура и за същия подобен продукт.“

Член 3

Настоящият регламент се прилага за всички разследвания, започнати съгласно Регламенти (ЕО) № 384/96 и (ЕО) № 2026/97 след влизане в сила на настоящия регламент, с изключение на:

- а) член 1, параграфи 3, 7, 10, 12 и 14 и член 2, параграфи 3, 7, 8 и 10 от настоящия регламент, които прилагат и за висящи разследвания; и
- б) член 1, параграфи 4 и 8 и член 2, параграф 5 от настоящия регламент, които се прилагат само две години след влизането в сила на настоящия регламент за разследвания започнати по членове 11, параграфи 3 и 4, и член 12 от Регламент (ЕО) № 384/96 и членове 19 и 20 от Регламент (ЕО) № 2026/97.

Член 4

Настоящият регламент влиза в сила на седмия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 8 март 2004 година.

За Съвета:

Председател

D. AHERN